

<i>Rodzaj dokumentu:</i>	Zasady oceniania rozwiązań zadań
<i>Egzamin:</i>	Egzamin maturalny Test diagnostyczny
<i>Przedmiot:</i>	Język rosyjski
<i>Poziom:</i>	Poziom podstawowy
<i>Forma/Formy arkusza:</i>	EJRP-P0-100, EJRP-P0-200, EJRP-P0-400, EJRP-P0-Q00
<i>Termin egzaminu:</i>	Marzec 2021 r.
<i>Data publikacji dokumentu:</i>	9 marca 2021 r.

Rozumienie ze słuchu

Zadanie 1.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021 ¹⁾		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
1.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	F
1.2.			P
1.3.			P
1.4.			F
1.5.			F

Zadanie 2.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	
2.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.1) Zdający określa główną myśl tekstu.	D
2.2.		2.4) Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	B
2.3.		2.1) Zdający określa główną myśl tekstu.	A
2.4.		2.4) Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	E

¹⁾ Załącznik nr 2 do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie szczególnych rozwiązań w okresie czasowego ograniczenia funkcjonowania jednostek systemu oświaty w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 (Dz.U. poz. 493, z późn. zm.).

Zadanie 3.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	
3.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	B
3.2.		2.5) Zdający określa kontekst wypowiedzi.	C
3.3.		2.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
3.4.			C
3.5.			A
3.6.		2.5) Zdający określa kontekst wypowiedzi.	B

Rozumienie tekstów pisanych**Zadanie 4.**

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
4.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.2) Zdający określa główną myśl poszczególnych części tekstu.	F
4.2.			A
4.3.			B
4.4.			D

Zadanie 5.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	
5.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.1) Zdający określa główną myśl tekstu.	C
5.2.		3.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A
5.3.		3.4) Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	B

Zadanie 6.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	
6.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A
6.2.			B
6.3.			D
6.4.			B
6.5.		3.1) Zdający określa główną myśl tekstu.	A

Zadanie 7.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
7.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.6) Zdający rozpoznaje związki pomiędzy poszczególnymi częściami tekstu.	E
7.2.			C
7.3.			A

Znajomość środków językowych

Zadanie 8.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
8.1.	I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	A
8.2.			B
8.3.			B
8.4.			A
8.5.			B

Zadanie 9.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
9.1.	I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	C
9.2.			A
9.3.			A
9.4.			A
9.5.			B

Schemat punktowania w zadaniach od 1. do 9.

1 p. – poprawna odpowiedź.

0 p. – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Wypowiedź pisemna

Zadanie 10.

Twój brat rozpoczął studia na uniwersytecie w Londynie. W e-mailu do koleżanki z Rosji:

- poinformuj, jaki kierunek studiów wybrał i dlaczego właśnie ten
- napisz, co sądzą Twoi bliscy o jego decyzji studiowania w Londynie
- opisz mieszkanie brata w Londynie
- zachęć koleżankę, aby wybrała się z Tobą w odwiedziny do Twojego brata.

Ogólne wymagania egzaminacyjne

I. *Znajomość środków językowych.*

Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].

III. *Tworzenie wypowiedzi.*

Zdający samodzielnie formułuje krótkie, proste, zrozumiałe wypowiedzi [...] pisemne.

IV. *Reagowanie na wypowiedzi.*

Zdający [...] reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej [...] pisemnie.

Wymagania szczegółowe

1. *Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].*

5.1) *Zdający opisuje [...] przedmioty, miejsca [...].*

5.6) *Zdający przedstawia opinie innych osób.*

7.2) *Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.*

7.4) *Zdający proponuje [...].*

Każda wypowiedź jest oceniana przez egzaminatora w następujących kryteriach:

- treść
- spójność i logika wypowiedzi
- zakres środków językowych
- poprawność środków językowych.

Treść

W ocenie treści bierze się najpierw pod uwagę, do ilu podpunktów z polecenia zdający się odniósł w swojej wypowiedzi, a następnie ile z tych podpunktów rozwinął w zadowalającym stopniu. Za wypowiedź przyznaje się od 0 do 4 punktów, zgodnie z poniższą tabelą.

Do ilu podpunktów zdający się odniósł?	Ile podpunktów rozwinął?				
	4	3	2	1	0
4	4 p.	4 p.	3 p.	2 p.	2 p.
3		3 p.	3 p.	2 p.	1 p.
2			2 p.	1 p.	1 p.
1				1 p.	0 p.
0					0 p.

Dla przykładu, za wypowiedź zdającego, który odniósł się do 2 podpunktów i oba rozwinął, przyznaje się 2 punkty.

Uwagi dodatkowe dotyczące oceniania treści

- W ocenie treści egzaminator kieruje się:
 - nadrzędnymi ustaleniami dotyczącymi sposobu oceniania wypowiedzi podanymi w punktach 2–18 poniżej oraz przyjętymi w danej sesji egzaminacyjnej dla konkretnego zadania
 - w przypadku wątpliwości, rozważeniem następujących kwestii:
 - w jakim stopniu jako czytelnik czuję się poinformowany w zakresie kluczowego elementu danego podpunktu z polecenia?
 - w jaki sposób zdający realizuje dany podpunkt, np. za pomocą ilu zdań i jakich, za pomocą ilu czasowników/określników, jak złożona jest wypowiedź, jak wiele szczegółów przekazuje?
- Należy uznać, że zdający **nie odniósł się** do podpunktu polecenia, jeśli
 - nie realizuje tego podpunktu
 - realizuje go w sposób niekomunikatywny.
- Należy uznać, że zdający **odniósł się** do danego podpunktu polecenia, jeśli
 - realizuje go w sposób komunikatywny, ale w minimalnym stopniu, np.
 - opisz mieszkanie brata w Londynie**
У брата маленькая квартира.
 - rozbudowuje minimalną realizację podpunktu o dodatkową, komunikatywną informację np.
У брата маленькая, но уютная квартира.
- Należy uznać, że zdający **rozwinął** dany podpunkt polecenia, jeśli odniósł się do niego w sposób bardziej szczegółowy, tzn. w realizacji podpunktu można wyodrębnić
 - przynajmniej trzy komunikatywne, minimalne odniesienia, np.
У брата маленькая, но светлая и уютная квартира.
 - jedno lub dwa bardziej rozbudowane, komunikatywne odniesienia, np. *В квартире брата много картин с видами Лондона, которые он сам написал.*
- W przypadku podpunktów polecenia, które składają się z dwóch członów:
 - jeśli zdający w minimalnym stopniu nawiązał do jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu, np.

- **poinformuj, jaki kierunek studiów wybrał i dlaczego właśnie ten**
Он учится на математическом факультете.
- b. jeśli zdający nawiązał do obydwu członów w minimalnym stopniu, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu, np. *Он учится на юридическом факультете, потому что хочет быть адвокатом.*
- c. jeśli zdający rozbudował swoją wypowiedź tylko w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu, np. *Мой брат изучает в университете то, что ему нравится. Он всегда мечтал быть врачом и лечить детей.*
- d. jeśli zdający odniósł się do obydwu członów i przynajmniej jeden z nich przedstawił w sposób bardziej szczegółowy, należy uznać, że rozwinął wypowiedź, np. *Он учится на юридическом факультете, потому что хочет быть адвокатом и открыть своё адвокатское бюро.*
6. Wyrażenia takie jak np. *семейная традиция, учиться на факультете экономики, юридический факультет, медицинский институт, изучать в университете, изучать иностранный язык, учиться в Лондоне/Англии, находится на первом этаже, ванная комната, поехать вместе, окна выходят на площадь* są traktowane jako jedno odniesienie się do podpunktu polecenia.
7. Realizacja podpunktu polecenia za pomocą wyrażen synonimicznych lub wzajemnie wykluczających się słów/wyrażen, lub za pomocą równorzędnych słów odnoszących się do jednego aspektu jest traktowana jako jedno odniesienie, np.
- **napisz, co sądzą Tvoi bliscy o jego decyzji studiowania w Londynie**
Папа был очень рад и доволен, когда узнал, что брат будет учиться в Лондоне.
 - **opisz mieszkanie brata w Londynie**
*У брата светлая и тёмная квартира.
В квартире моего брата жёлтые, белые и бежевые стены.*
8. Realizacja podpunktu polecenia za pomocą co najmniej trzech słów/wyrażen odnoszących się do różnych aspektów, jest uznawana za podpunkt rozwinięty.
- **napisz, co sądzą Tvoi bliscy o jego decyzji studiowania w Londynie**
Когда брат сказал об этом маме, она сначала не поверила, но потом улыбнулась и поцеловала его.
9. Zaimki oraz pospolite modyfikatory występujące przed przymiotnikiem lub przysłówkiem (np. *очень, много, немного*) nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia.
10. Nazwy własne nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia, chyba że w wyraźny sposób wnoszą dodatkowe informacje.
11. Realizację poszczególnych podpunktów polecenia ocenia się w całej wypowiedzi; odniesienia do tego samego podpunktu polecenia mogą wystąpić w różnych częściach pracy.
12. Ten sam fragment tekstu nie może być traktowany jako realizacja dwóch różnych podpunktów polecenia, np.
- **poinformuj, jaki kierunek studiów wybrał i dlaczego właśnie ten**
 - **napisz, co sądzą Tvoi bliscy o jego decyzji studiowania w Londynie**
Он выбрал факультет биологии, потому что папа говорит, что после него брат найдёт хорошую работу.
13. Dopuszczalna jest sytuacja, w której zdający traktuje poszczególne podpunkty polecenia jak zadawane pytania i tworzy wypowiedź poprzez odpowiadanie na te pytania bez

przywoływania wszystkich elementów z polecenia (= wprowadzenie oraz 4 podpunkty). Wypowiedź taka nosi cechy interakcji w formie pisemnej. Taka realizacja polecenia nie prowadzi do obniżenia punktacji za treść; może natomiast skutkować obniżeniem punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.

To, że zdający nie musi przywoływać wszystkich elementów z polecenia nie oznacza, że może pominąć kluczowe elementy tego podpunktu, np. opisując mieszkanie brata w Londynie zdający pisze: *Небольшая и современная*. taka odpowiedź nie jest akceptowana.

14. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia w sposób niestandardowy, taki że budzi wątpliwości, wówczas wymagany jest w wypowiedzi element, który wskazuje, że ta informacja dotyczy danego podpunktu i jest logicznie uzasadniona.
15. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia, ale komunikacja jest znacznie zaburzona na skutek użycia niewłaściwej struktury leksykalnej i/lub gramatycznej, taka wypowiedź kwalifikowana jest na poziom niższy (podpunkt rozwinięty traktowany jest jako podpunkt, do którego zdający tylko odniósł się, a podpunkt, do którego zdający odniósł się, jako podpunkt niezrealizowany), np. informując o kierunku studiów, zdający pisze: *Он достался на географию*. (O→N).
16. Dopuszcza się udzielenie przez zdającego wymijającej odpowiedzi, np. *Nie wiem, kiedy... / Nie wiem, co... / Nie wiem, dlaczego...*, jeśli odpowiedź taka spełnia warunki polecenia. Nie akceptuje się odpowiedzi nienaturalnych w danej sytuacji komunikacyjnej, np. *Я не знаю, что мы думали, когда брат нам сказал, что уезжает учиться*.
17. Jeżeli zdający realizuje kluczowy fragment wypowiedzi w języku polskim, uznaje się realizację podpunktu polecenia za niekomunikatywną.
 - **zachęć koleżankę, aby wybrała się z Tobą w odwiedziny do Twojego brata**
Давай вместе одведимы моего брата. („nie odniósł się”).
18. Jeżeli zdający używa języka polskiego we fragmencie wypowiedzi, który nie jest kluczowy do realizacji polecenia, fragment w języku polskim nie jest brany pod uwagę w ocenie treści.
 - **zachęć koleżankę, aby wybrała się z Tobą w odwiedziny do Twojego brata**
Слушай, а может, поедем вместе к моему брату в Лондон. Я уверена, что тебе понравится эта вытечка.

Zadanie 10.

Twój brat rozpoczął studia na uniwersytecie w Londynie. W e-mailu do koleżanki z Rosji:

- poinformuj, jaki kierunek studiów wybrał i dlaczego właśnie ten
- napisz, co sądzą Twój bliscy o jego decyzji studiowania w Londynie
- opisz mieszkanie brata w Londynie
- zachęć koleżankę, aby wybrała się z Tobą w odwiedziny do Twojego brata.

Привет, Маша!

Представляешь, мой брат поступил в университет в Лондоне.

- **poinformuj, jaki kierunek studiów wybrał i dlaczego właśnie ten**

7.2) Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

- Ten podpunkt polecenia jest dwuczłonowy. Aby odpowiedź zdającego mogła być uznana za rozwiniętą, wymagane jest odniesienie się do jego obydwu członów (poinformowanie o kierunku studiów, który wybrał brat oraz uzasadnienie wyboru właśnie tego kierunku) i przedstawienie jednego z nich w sposób bardziej szczegółowy, np. *Мой брат выбрал факультет экологии, потому что он любит природу и всегда хотел о ней заботиться.* („odniósł się i rozwinął”).
- Jeżeli zdający w minimalnym stopniu nawiązał tylko do jednego członu, tj.:
 - a) poinformował o kierunku studiów, który wybrał brat, ale nie uzasadnił wyboru właśnie tego kierunku, np. *Мой брат изучает в университете английский язык.* ALBO
 - b) uzasadnił wybór kierunku studiów przez brata, ale nie poinformował, co studiuje, np. *Мой брат решил изучать то, чем интересуется.*
wówczas uznaje się, że odniósł się do tego podpunktu polecenia.
- Jeżeli zdający rozbudował swoją wypowiedź tylko w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, np.
 - a) *Он изучает китайский язык и литературу на филологическом факультете.* (rozbudowana informacja o tym, co studiuje brat, ale brak uzasadnienia, dlaczego wybrał właśnie ten kierunek)
 - b) *Мой брат говорит, что выбрал факультет, на котором он научится хорошо говорить на иностранных языках, переводить книги зарубежных писателей.* (rozbudowana informacja o powodach wyboru kierunku studiów, ale brak informacji o tym, na jakim kierunku studiuje)
wówczas uznaje się, że odniósł się do tego podpunktu polecenia.
- Akceptuje się taką realizację pierwszej części polecenia, w której zdający używa czasownika *учить* zamiast *изучать*, ale wówczas taka realizacja jest kwalifikowana na poziom niższy, np. *В институте мой брат учит английский язык.* (O→N), ALE *В институте мой брат изучает английский язык.* („odniósł się”), ALE *Мой брат учит английский язык на курсах.* („nie odniósł się”).
- **Nie jest akceptowana** taka realizacja drugiej części polecenia, w której zdający:
 - a) uzasadnia wybór miasta lub państwa, w którym brat postanowił studiować, np. *Мой брат изучает программирование. Он выбрал лондонский университет, потому что любит Лондон и ему нравятся англичане.* („odniósł się” – zdający zrealizował tylko pierwszą część polecenia)
 - b) uzasadnia wybór uczelni, na której postanowił studiować, np. *Мой брат изучает программирование. Он выбрал лондонский университет, потому что это*

<p><i>лучший вуз в Европе.</i> („odniósł się” – zdający zrealizował tylko pierwszą część polecenia).</p> <ul style="list-style-type: none"> Wymagany jest spójnik „bo”, „ponieważ” (<i>потому что, так как</i>), gdy z kontekstu nie wynika powód wyboru kierunku studiów przez brata, np. <i>Он учится на факультете психологии, потому что его многие школьные друзья тоже выбрали психологию.</i> („odniósł się i rozwinął”). ALE <i>Он учится на факультете психологии. Его многие школьные друзья тоже выбрали психологию.</i> („odniósł się” – zdający zrealizował tylko pierwszą część polecenia). 		
nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
<p>Изучаю экономику. Брат учит историю. O→N Мой брат выбрал врача.</p>	<p>Он изучает экономику. Мой брат выбрал медицинский институт. Он хочет продолжать семейную традицию.</p>	<p>Он изучает экономику, потому что хочет работать в банке или открыть свою фирму. Мой брат выбрал медицинский институт, потому что хочет продолжать семейную традицию.</p>

• **napisz, co sądzą Twój bliscy o jego decyzji studiowania w Londynie**

5.6) Zdający przedstawia opinie innych osób.

- **Należy uznać** każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający przedstawia opinię swoich bliskich dotyczącą decyzji brata o wyborze miejsca studiowania – dlaczego w Londynie (lub w Anglii) lub dlaczego na danej uczelni, np. *Мои родители думают, что брат уехал учиться за границу, чтобы жить в Лондоне.* („odniósł się”). *Папа говорит, что после этого института брат найдёт работу.* („odniósł się”).
- Jako realizację tego podpunktu polecenia akceptuje się również opis reakcji i/lub emocji bliskich zdającego, np. *Когда он сказал нам, что уезжает в Англию, родители обрадовались, мама приготовила ужин, на который мы пригласили гостей.* („odniósł się i rozwinął”).
- Dopuszczalna jest realizacja tego podpunktu polecenia w formie ogólnego komentarza dotyczącego studiowania za granicą, np. *В нашей семье все считают, что хорошо учиться за границей!* („odniósł się”), ALE *В нашей семье все считают, что хорошо учиться.* („nie odniósł się”).
- Akceptuje się wypowiedź, w której zdający przedstawia opinię swoich bliskich dotyczącą wyłącznie wyboru kierunku studiów przez brata, ale wówczas taka realizacja tego podpunktu polecenia jest kwalifikowana na poziom niższy, np. *Дедушка говорит, что брат выбрал хороший факультет, потому что всем нужны молодые специалисты по информатике.* (R→O).
- Jeżeli z kontekstu jednoznacznie wynika, że opisana reakcja nie ma związku z decyzją brata o studiowaniu za granicą, to taka realizacja tego podpunktu polecenia **nie jest akceptowana**, np. *Родители очень рады тому, что у брата есть друзья.* („nie odniósł się”).
- Jako rozwinięcie tego podpunktu polecenia traktuje się informację o okolicznościach, w jakich bliscy piszącego wyrazili swoją opinię / zareagowali na wiadomość o wyjeździe jego brata na studia za granicę, pod warunkiem że zdający realizuje kluczowy element,

<p>np. <i>Брат сказал нам, что едет в Лондон, во время семейного обеда. Мы очень удивились.</i> („odniósł się i rozwinął”).</p> <ul style="list-style-type: none"> Przez pojęcie „Twoi bliscy” rozumie się członków rodziny, ale również znajomych, kolegów piszącego. Akceptuje się wypowiedź, w której zdający używa form 1. osoby liczby mnogiej, np. <i>Мы удивились, когда брат сказал, что будет учиться в Англии.</i> („odniósł się”). Jeżeli zdający realizując ten podpunkt polecenia przedstawia <u>wyłącznie swoją</u> opinię / reakcję / swoje emocje, to taka odpowiedź jest kwalifikowana na poziom niższy, np. <i>Я очень рада, что брат учится в Англии.</i> (O→N). 		
nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
<p>Моя семья очень дружная.</p> <p>Я думаю, что учиться в Англии очень интересно. (O→N)</p>	<p>Мы очень довольны, что Павел учится в Лондоне.</p> <p>Мама заплакала, когда брат сказал, что уезжает за границу.</p>	<p>Папа сказал, что это хорошая идея. Можно выучить английский, встретить новых людей и увидеть много интересного.</p> <p>По мнению моих родителей, лучше учиться в Польше, а не за границей. Здесь тоже много хороших вузов.</p>

• **opisz mieszkanie brata w Londynie**

5.1) Zdający opisuje [...] przedmioty, miejsca [...].

- Należy uznać** każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający opisuje mieszkanie brata w Londynie.
Od zdającego oczekuje się opisu wieloaspektowego.
- Za opis mieszkania uznaje się odniesienia odnoszące się do takich aspektów, jak:
 - wielkość, np. *У моего брата большая квартира.* („odniósł się”)
 - wyposażenie / umeblowanie, np. *У него дома есть Интернет и два компьютера.* („odniósł się”)
 - kolorystyka, np. *В его квартире серые стены, белый потолок и зелёный диван.* („odniósł się i rozwinął”)
 - elementy dekoracyjne, np. *На стенах висит много разных плакатов и цветных фотографий.* („odniósł się i rozwinął”)
 - nastrój / atmosfera, np. *В его квартире очень тихо и спокойно.* („odniósł się”)
 - usytuowanie, np. *Его квартира находится на втором этаже, около лифта.* („odniósł się”).
- Akceptuje się również opis pokoju i/lub budynku, w którym mieszka brat, np. *В его спальне стоит серый шкаф. Он живёт в многоэтажном доме с большими балконами.*
- Akceptowane są również komunikatywne wypowiedzi, w których zdający porównuje mieszkanie brata w Londynie z innym mieszkaniem, np. *Его комната в два раза больше моей.* („odniósł się”).
- Jeżeli zdający skupia się wyłącznie na jednym detalu, np. opisuje jeden mebel lub jeden element dekoracyjny itd., to taka realizacja tego podpunktu polecenia jest kwalifikowana

<p>maksymalnie jako „odniósł się”, np. <i>На стене в его квартире висит большой красивый цветной плакат.</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <u>Jako rozwinięcie</u> tego podpunktu polecenia traktuje się: <ol style="list-style-type: none"> a) zwroty takie jak <i>мне нравится, супер</i> określające stosunek piszącego do pokoju brata b) opis okolicy, w której mieszka brat <p>pod warunkiem że zdający realizuje kluczowy element tego podpunktu polecenia, czyli opisuje mieszkanie / dom / pokój brata w Londynie, np. <i>Его квартира мне очень нравится.</i> („nie odniósł się”), ALE <i>Его квартира мне очень нравится, она большая и современная.</i> („odniósł się i rozwinął”); <i>Мой брат живёт в центре Лондона.</i> („nie odniósł się”), ALE <i>Мой брат живёт в центре Лондона в старом двухэтажном доме.</i> („odniósł się i rozwinął”).</p> <ul style="list-style-type: none"> • <u>Użycie</u> liczebników i/lub innych wyrażen określających ilość nie jest uznawane za kolejne odniesienie do podpunktu polecenia, np. <i>В гостиной два кресла и четыре стула.</i> („odniósł się”). 		
nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
<p>Мой брат живёт под Лондоном.</p> <p>Мой брат снимает квартиру.</p>	<p>Мой брат живёт в небольшой квартире под Лондоном.</p> <p>Мой брат снимает однокомнатную квартиру.</p>	<p>Мой брат живёт в небольшой современной квартире в новом доме под Лондоном.</p> <p>Мой брат снимает однокомнатную квартиру с большой кухней.</p>

<ul style="list-style-type: none"> • zachęć koleżankę, aby wybrała się z Tobą w odwiedziny do Twojego brata.
<p>7.4) Zdający proponuje [...].</p>
<ul style="list-style-type: none"> • Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający <u>proponuje</u> koleżance <u>wspólne odwiedziny brata</u>, np. <i>Давай поедem к моему брату. / Хочешь вместе со мной поехать к моему брату? / Ты можешь поехать со мной в Лондон к моему брату?</i> („odniósł się” – jedno odniesienie). • Elementem rozwijającym może być np. wskazanie korzyści/zalet wynikających: <ol style="list-style-type: none"> a) z wizyty u brata, np. <i>Приглашаю тебя в гости к моему брату, с ним мы интересно проведём время.</i> („odniósł się i rozwinął”) b) ze wspólnego spotkania z koleżanką w Londynie, np. <i>Предлагаю тебе поехать в Лондон, мы сможем вместе походить по магазинам и поговорить.</i> („odniósł się i rozwinął”) c) z robytu w Londynie, np. <i>Давай поедem к моему брату! В Лондоне мы можем пойти в Национальную галерею и погулять по Гайд-парку.</i> („odniósł się i rozwinął”). • Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający ogranicza się tylko do: <ol style="list-style-type: none"> a) poinformowania koleżanki o <u>swaim</u> zamiarze wyjazdu do brata, np. <i>В апреле я собираюсь в гости к брату.</i> („nie odniósł się”) b) zaproponowania wspólnego wyjazdu, nie precyzując, że chodzi o wyjazd do brata / do Londynu, np. <i>Может, поедem куда-нибудь вместе?</i> („nie odniósł się”).

<ul style="list-style-type: none"> Jeżeli zdający proponuje koleżance odwiedzić brata, ale z pracy nie wynika, że mają to być <u>wspólne odwiedziny</u>, to taka realizacja tego podpunktu polecenia jest kwalifikowana na poziom niższy, np. <i>А может, ты хочешь увидеть моего брата в Лондоне?</i> (O→N). 		
nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
<p>На каникулах я поеду к брату.</p> <p>Я хочу поехать к брату, но плохо говорю по-английски и боюсь заблудиться в Лондоне.</p>	<p>На каникулах я поеду к брату. Может, поедешь со мной?</p> <p>У меня есть идея! Приглашаю тебя в Лондон к моему брату!</p>	<p>На каникулах я поеду к брату. Может, поедешь со мной? Будет много интересных экскурсий по городу!</p> <p>Ты должен поехать со мной к брату. Мы отлично отдохнём в Лондоне.</p>

Spójność i logika wypowiedzi

W ocenie spójności bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu tekst funkcjonuje jako całość dzięki jasnym powiązaniom (np. leksykalnym, gramatycznym) wewnątrz zdań oraz między zdaniem/akapitami tekstu. W ocenie logiki wypowiedzi bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu wypowiedź jest klarowna (np. czy nie jest jedynie zbiorem przypadkowo zebranych myśli).

2 p.	wypowiedź jest w całości lub w znacznej większości spójna i logiczna zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu
1 p.	wypowiedź zawiera usterki w spójności/logice na poziomie poszczególnych zdań oraz/lub całego tekstu
0 p.	wypowiedź jest w znacznej mierze niespójna/nielogiczna; zbudowana jest z trudnych do powiązania w całość fragmentów

Dodatkowe uwagi dotyczące spójności

- W ocenie spójności należy rozważyć poziom spójności tekstu, zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu, w stosunku do jego długości. Jedna bądź dwie usterki w dłuższym tekście to nie to samo, co jedna bądź dwie usterki w tekście bardzo krótkim. Nie należy jednak bezpośrednio przeliczać liczby usterek na odpowiednią liczbę punktów.
- Zaburzenie spójności i/lub logiki może wynikać na przykład z:
 - braku połączenia tekstu piszącego z podanym początkiem, np.

Привет, Маша!

Представляешь, мой брат поступил в университет в Лондоне. У меня есть брат, его зовут Павел.

- braku połączenia między częściami tekstu; odwoływanie się do czegoś, co nie jest wcześniej wspomniane
- nieuzasadnionego użycia czasowników w różnych czasach gramatycznych („przeskakiwania” z jednego czasu gramatycznego na inny). *Мой брат будет*

снимать квартиру. Она была небольшая и скромная. Когда-то в ней находится много мебели, и она будет неудобная.

- błędów językowych i/lub ortograficznych, które powodują, że odbiorca gubi się, czytając tekst
 - poważnych zakłóceń komunikacji w tekście w wyniku błędów językowych
 - braku logiki w tekście, np. przytoczenia argumentu, który jest sprzeczny z ogólnie przyjętymi zasadami rozumowania (jeśli nie ma w pracy żadnego uzasadnienia/kontekstu, który tłumaczyłby taką właśnie realizację danego podpunktu).
3. Zdający nie musi realizować podpunktów polecenia w kolejności, w jakiej są wymienione w zadaniu. Sama zmiana kolejności nie może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
 4. Brak podziału na akapity nie prowadzi automatycznie do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
 5. Brak powiązania między rozwinięciem napisanym przez zdającego, a zdaniem wprowadzającym i/lub kończącym podanym w arkuszu może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
 6. Jeżeli w pracy nie są zaznaczone żadne błędy w spójności/logice, należy przyznać 2 punkty w tym kryterium.
 7. Jako usterki w spójności/logice egzaminator oznacza te fragmenty, w których gubi się czytając tekst. Błędy językowe i ortograficzne mogą powodować zaburzenie spójności i logiki, ale wiele zależy od kontekstu wypowiedzi. Ten sam błąd może w mniejszym lub większym stopniu zaburzać zrozumienie tekstu. Może on wpływać na ocenę spójności i logiki i/lub przekazania komunikatu.
 8. Błędy logiczne mogą często wynikać z niewystarczającego kontekstu w treści pracy, braku kluczowego elementu do uzasadnienia stwierdzenia, które samo w sobie jest sprzeczne z zasadami logiki.
 9. Słowa napisane po polsku lub w języku innym niż język egzaminu egzaminator zaznacza jako błędy w spójności, jeśli w znacznym stopniu utrudniają zrozumienie komunikatu. Jeśli komunikacja nie jest zaburzona, podkreśla je jedynie jako błędy językowe.
 10. Jeśli praca (lub jej obszerne fragmenty) jest w znacznej większości niespójna/niekomunikatywna/niezrozumiała dla odbiorcy, egzaminator może zaznaczyć całość pracy (lub dany fragment) „pionową falą” na marginesie i nie podkreślać poszczególnych zaburzeń. Jednocześnie w takiej pracy oznacza się błędy.

Zakres środków językowych

W ocenie zakresu środków językowych bierze się pod uwagę zróżnicowanie struktur leksykalno-gramatycznych użytych w wypowiedzi.

2 p.	zadowalający zakres środków językowych; oprócz środków językowych o wysokim stopniu pospolitości w wypowiedzi występuje kilka precyzyjnych sformułowań
1 p.	ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są głównie środki językowe o wysokim stopniu pospolitości
0 p.	bardzo ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są wyłącznie najprostsze środki językowe

1. Zadawalający zakres środków językowych odnosi się do środków leksykalno-gramatycznych ujętych w zakresie struktur w Aneksie do Informatora, których znajomości można oczekiwać od absolwenta szkoły ponadgimnazjalnej w roku szkolnym 2020/21 na poziomie **A2+** (w skali ESOKJ).
2. Pod pojęciem „precyzyjne sformułowania” rozumie się wyrażanie myśli z wykorzystaniem słownictwa swoistego dla tematu i unikanie wyrazów oraz struktur o wysokim stopniu pospolitości, takich jak *miły, interesujący, fajny*. W precyzji wyrażania myśli mieści się również charakterystyczny dla danego języka sposób wyrażania znaczeń, np. stosowanie typowych dla danego języka związków wyrazowych oraz struktur gramatycznych precyzyjnie pasujących do danej sytuacji komunikacyjnej.

Poprawność środków językowych

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę błędy gramatyczne, leksykalne i ortograficzne oraz ich wpływ na komunikatywność wypowiedzi.

2 p.	<ul style="list-style-type: none"> • brak błędów • nieliczne błędy niezakłócające komunikacji lub sporadycznie zakłócające komunikację
1 p.	<ul style="list-style-type: none"> • liczne błędy niezakłócające komunikacji lub czasami zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy niezakłócające komunikacji
0 p.	<ul style="list-style-type: none"> • liczne błędy często zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy czasami lub często zakłócające komunikację

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę orientacyjny stosunek liczby błędów do długości tekstu stworzonego przez zdającego (nie ma potrzeby liczenia wyrazów i błędów). „Liczne” błędy w przypadku tekstu bardzo krótkiego to nie to samo, co „liczne” błędy w przypadku tekstu dłuższego.

Sposób oznaczania błędów

Błędy oznacza się tylko w wypowiedzi zdającego stosując oznaczenia podane w tabeli; nie oznacza się rodzaju błędu na marginesie.

rodzaj błędu	sposób oznaczenia	przykład
błąd językowy (leksykalny, gramatyczny)	podkreślenie linią prostą	Marek <u>lubić</u> czekoladę.
błąd językowy spowodowany brakiem wyrazu	znak √ w miejscu brakującego wyrazu	Marek √ czekoladę.
błąd ortograficzny	otoczenie słowa kołem	Słońce (gżeje).
błąd językowy i ortograficzny w jednym słowie	podkreślenie linią prostą i otoczenie kołem	Słońce (gzać) w lecie.
błędy w spójności / logice	podkreślenie linią falistą	Założyłem kurtkę <u>bo było goraco</u> .

Błędy ortograficzne zmieniające znaczenie wyrazu są traktowane jako błędy językowe i oznaczane poprzez podkreślenie wyrazu linią prostą.

Nie oznacza się błędów interpunkcyjnych.

Usterki w spójności i logice występujące pomiędzy akapitami mogą być zaznaczane „pionową falą” na marginesie.

Uwagi dodatkowe

1. Wypowiedź jest oceniana na 0 punktów we wszystkich kryteriach, jeżeli jest
 - w całości nieczytelna (pod pracą zapisuje się „praca w całości nieczytelna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - całkowicie niezgodna z poleceniem (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niezgodna z poleceniem”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - niekomunikatywna dla odbiorcy, np. w całości napisana fonetycznie (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niekomunikatywna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium).
2. Praca, która zawiera fragmenty odtworzone z podręcznika, zadania zawartego w arkuszu egzaminacyjnym lub innego źródła, w tym internetowego, lub przepisane od innego zdającego, jest uznawana za niesamodzielną.
3. Jeżeli praca zawiera fragmenty na zupełnie inny temat, wyuczone na pamięć lub fragmenty całkowicie nienawiązujące do polecenia, a jednocześnie zaburzające spójność i logikę tekstu, są one otaczane kołem i nie są brane pod uwagę przy liczeniu wyrazów i ocenie zakresu środków językowych i poprawności środków językowych.

4. Jeżeli za wypowiedź przyznano 0 punktów w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach przyznaje się również 0 punktów.
5. Jeżeli za wypowiedź przyznano 1 punkt w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach można również przyznać maksymalnie po 1 punkcie.
6. Jeżeli wypowiedź zawiera 60 wyrazów lub mniej, jest oceniana wyłącznie w kryterium treści. W pozostałych kryteriach przyznaje się 0 punktów. W takich pracach nie oznacza się błędów.
7. W ocenie poprawności środków językowych w wypowiedziach zdających ze stwierdzoną dysleksją nie bierze się pod uwagę błędów ortograficznych. Błąd ortograficzny zmieniający znaczenie wyrazu w pracy zdającego z opinią o dysleksji to błąd językowy. Jest on brany pod uwagę w ocenie poprawności językowej.
Zasady te obowiązują również w ocenie prac zdających z dysgrafią, dysortografią, afazją, z zaburzeniami komunikacji językowej, mózgowym porażeniem dziecięcym, a także prac zdających, którzy korzystali z pomocy nauczyciela wspomagającego oraz prac pisanych na komputerze.
8. Zdający może używać oryginalnej pisowni w obcojęzycznych nazwach geograficznych, nazwach obiektów sportowych, gazet, zespołów muzycznych, programów telewizyjnych, tytułach, pod warunkiem że podaje wyjaśnienie w języku egzaminu, tak aby informacja była komunikatywna dla odbiorcy. Z tekstu musi wynikać, że jest mowa o gazecie, filmie, grupie muzycznej itd. lub musi wystąpić określenie *фильм, группа*, np. *сериал „М как любовь”, книга „Сwiat Dysku”*.
Jeżeli zdający podaje nazwę w języku innym, niż zdawany i nie podaje objaśnienia, całe wyrażenie jest podkreślane linią prostą i traktowane jako jeden błąd językowy, np. *Я читаю Nowe Horyzonty* – 1 błąd językowy. Oprócz tego całe wyrażenie podkreślone jest linią falistą i traktowane jako błąd w spójności. Jeśli użycie tej nazwy jest kluczowe dla realizacji polecenia, ta informacja nie jest uwzględniana w ocenie treści.
9. Praca w brudnopisie jest sprawdzana, jeżeli słowo *Бруднопис* przekreślono i obok zostało napisane *Чыстопис*.
10. Jeżeli zdający umieścił w pracy adnotację *ciąg dalszy w brudnopisie* i zakreślił, która część jest czystopisem, to ta część podlega ocenie.

Uwagi dotyczące zasad liczenia słów w wypowiedziach zdających

1. Liczone są słowa oddzielone spacją, np. *на озере* (2 słowa), *в большом городе* (3 słowa), *1789* (1 słowo), *10.01.2015* (1 słowo), *10 января 2015* (3 słowa).
2. Jako jeden wyraz liczone są
 - słowa łączone dywizem, np. *из-за, Санкт-Петербург, по-моему*
 - oznaczenia, symbole literowe, bez względu na liczbę liter, np. МГУ, СПИД
 - adres mailowy lub internetowy oraz numer telefonu.
3. Cyfry rzymskie traktuje się jak pozostałe cyfry i liczby, np. *XX* = 1 słowo, *XX век* = 2 słowa.
4. Podpis XYZ nie jest uwzględniany w liczbie słów.
5. Nie uznaje się i nie uwzględnia w liczbie słów symboli graficznych używanych w Internecie (np. „buźki”).
6. Uwzględnia się w liczbie słów wyrazy w języku innym niż język egzaminu, np. *Я читаю Nowe Horyzonty*. – 4 słowa.